

สราวุธ ชัยวิจิต 2552: ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำนันทนาการกับการ
จัดโปรแกรมการใช้เวลาว่างขององค์กรการใช้เวลาว่างในเขตกรุงเทพมหานคร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (นันทนาการ) สาขาวิชานันทนาการ ภาควิชาพลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิมล ตั้งสัจจงพนธ์, Ph.D.
190 หน้า

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมผู้นำนันทนาการ การจัด
โปรแกรมการใช้เวลาว่างขององค์กรที่ให้บริการการใช้เวลาว่างในกรุงเทพฯ และความสัมพันธ์
ระหว่างพฤติกรรมผู้นำนันทนาการกับรูปแบบการจัดโปรแกรม ประชากรคือ ผู้นำนันทนาการที่จัด
โปรแกรมการใช้เวลาว่างในองค์กรของรัฐบาล 29 แห่ง และหน่วยงานเอกชน 7 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามประเมินพฤติกรรมความเป็นผู้นำเยาวชนของ
Randall มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 0.6 – 1.0 ค่าความเชื่อมั่น 0.80 และแบบสอบถามประเมิน
การจัดโปรแกรมการใช้เวลาว่างขององค์กรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่
ในช่วง 0.6 – 1.0 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความเชื่อมั่น Alpha ของ Cronbach เท่ากับ 0.96
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi – square ทา
ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำนันทนาการกับการจัดโปรแกรมการใช้เวลาว่าง

ผลการวิจัยพบว่า :-1) พฤติกรรมของผู้นำนันทนาการในองค์กรของกรุงเทพฯ มีลักษณะ
อิงความสัมพันธ์ของมนุษย์ ร้อยละ 86.10 (2) การจัดโปรแกรมขององค์กรที่ให้บริการการใช้เวลาว่าง
ตามวัตถุประสงค์ใช้การประเมินผลโปรแกรมมากที่สุด ส่วนการจัดกิจกรรมตามสถานการณ์ใช้
ตามกฎขององค์กรทุกครั้งปฏิบัติ และ (3) ผู้นำนันทนาการที่มีพฤติกรรมอิงความสัมพันธ์ของ
มนุษย์มีความสัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมตามสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ผู้นำที่
มีพฤติกรรมอิงงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดโปรแกรมตามวัตถุประสงค์ และการจัดกิจกรรม
ตามสถานการณ์